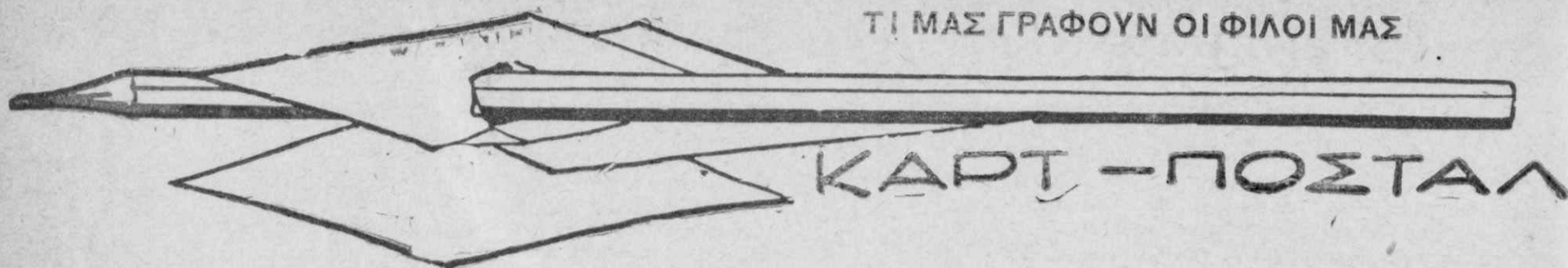

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Τὸ φύλλον τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οικογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμᾶς 4. Ἡ ἀθάλατος ὑπερτίμησις τῶν παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Ἡ ὕψος τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνώσται τῶν ἐπαρχιῶν μᾶς ρωτοῦν πῶς θὰ μπόρουν νὰ ἀποκτήσουν τὰ φύλλα τῶν μηνιαίων ἐκδόσεων τοῦ «Μπουκέτου», τὰ ὁποῖα δὲν ἐπρόλαβαν νὰ προμηθευθῶν. Τοὺς ἀπαντῶμεν ὅτι ὑπάρχουν δύο τρόποι: Ἡ νὰ μᾶς στείλουν τὰ δελτία τῶν καὶ 8 δραχμᾶς δι' ἕκαστον φύλλον καὶ νὰ τοὺς τὰ στείλωμεν ταχυδρομικῶς ἢ νὰ δώσουν παραγγελίαν εἰς τὸ ὑποπρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων «Σπύρος Τσαγγάρης» τοῦ τόπου τῶν καὶ ἔτσι θὰ τὰ ἀποκτήσουν ἀσφαλῶς.

ΤΟΛΗΝ ΑΜΑΡΑΝΤΟΝ, Ἐνταῦθα. — Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας:

«Κύριε διευθυντά. Ὡν τακτικὸς ἀναγνώστης τοῦ ὑφ' ἡμῶν περιοδικοῦ καὶ παρακολουθῶν τὰς προόδους αὐτοῦ ἀπὸ πενταετίαν καὶ πλέον, ἀφ' ἧς δηλαδὴ στιγμῆς ἐνεγράφην εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, θὰ ἤμην εἰς ἄκρον εὐτυχίης, ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τῷ περιοδικῷ σας καὶ εἰς τὴν στήλην «ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ» μερικοὶ στίχοι μου, οἷς ἐσχάτως μόλις ἤρχισα νὰ καλλιεργῶ, καθόσον πρότερον αἱ ποικίλαι φιλοσοφικαὶ μελέται μου δὲν μοῦ ἔδωσαν τὸν καιρὸν νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὴν ποίησιν.

Θὰ ἰσχυρισθῆτε ἴσως ὅτι τὰ ποιήματά μου εἶνε ἄτεχνα, ἀλλ' ὅμως τοῦτο εἶνε φυσικὸς νόμος, καθόσον οὐδεὶς οὐδ' ἐκ τῶν μεγαλυτέρων ποιητῶν τοῦ κόσμου ἐγράψεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ποιήματα-ἀδάμαντας, ἀλλὰ πάντες ποιήματα - ὀνειδοκαλίσματα, ἐξελεγχθέντα ἀργότερον εἰς ἀδάμαντας.

Ὅθεν θέλω νὰ πιστεύω ὅτι δὲν θὰ μοῦ ἀνακόψητε τὸν ζῆλον μου, μὴ δημοσιεύοντες τὸ ἀποστελλόμενον ποίημά μου. Ἐπίσης θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ κρύψω τὸ πραγματικὸν μου ὄνομα, τὸ τόσον γνωστὸν ἀπὸ ἀρχαιολογικῶν καὶ ιστορικῶν ἰδιῶν μελέτων, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Τόλης Ἀμάραντος» ἐπιφυλασσόμενος νὰ ἀποκαλύψω τοῦτο ἐὰν καὶ εἰς τὴν ποίησιν σημειώσω τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν, ἣν ἐσημείωσα εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ ἱστορίαν.

Εὐελπιστῶν ὅτι τὸ ἐσωκλειόμενον ποίημά μου θέλει κριθῆ μετὰ τῆς ἐσεύσης ἐπιεικείας καὶ δημοσιευθῆ, εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων.

Τὸ ποίημά σας, ἀγαπητὴ κύριε, δὲν εἶνε τόσον καλὸ. Βέβαια ὅλοι οἱ ποιηταὶ ἐσκόνταψαν στὰ πρῶτα τοὺς θήματα. Δὲν θιαζόντουσαν ὅμως καὶ νὰ δημοσιεύσουν τοὺς στίχους τῶν. Μὴ διάξεσθε καὶ σεῖς. Διαβάσετε, γράφετε, δι-ορφῶνεται... Ἔτσι, θὰ ἐπιτύχετε κάτι. Ἴδου τώρα τὸ ποίημά σας

ΠΑΛΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ἀγαπητὴ μελαχροινὴ, γλυκεῖα χαριτωμένη, Ἐσὺ μοῦ ἔχεις τὴν καρδιά σὸ βάθος πληγωμένη.

Ἐσὺ δπου τὴν πλήγωσες μπορεῖς (τὰ μοῦ τίνε γιάνης Ἀλλάξ' ἰδέα, ἀγάπη μου, κ' οὔτε (καιρὸ μὴ χάνεις!

Ἐσὺ, γλυκεῖά μου, ἐγνώρισες τὸν (τὸν ἰδὸν μου πόνον Σ' ἀγάπησα ἀπὸ καρδιά, αὐτὸ σοῦ (λέγω μόνον.

Καὶ στὴν ἀρχὴ μοῦ ἔδειξες καὶ σὺ (κρυφὴ ἀγάπη Για μία παρεξήγησι σὸ ἀντίθετο (ἐτρόπη;

Μάθε δὲν θαύρης ἄλλοτε ποτὲ ὦ- (σάν καὶ μένα Ἀγάπησέ με εἰλικρινά, καθὼς καὶ (γὼ ἐσένα

Ἄχ! ἄφησε τὰ πείσματα, μὴ δει- (χνεις πειὰ κακία Κι' ἂν ἐγνωθῶμε τάχιστα, βοηθός (ἢ Παναγία,

Τίποτε δὲν θὰ στερηθῆς, στὴ γῆ θὰ τάχης οὐλα, Πίστεψ' αὐτὸν ποῦ σ' ἀγαπᾷ, πανεύμορφη μικρούλα!

Καὶ περιμένω ἀπάντησι μ' ἕνα γλυκὸ σου βλέμμα. Ἐκεῖνο, ποῦ μὲ πάγωσε, ἀγαπητὴ, τὸ αἷμα.

Ἐλπίζω ὅτι ἂν σκεφθῆς μὲ φρόνησιν μεγάλη Διὰ πλάτα θὰ μ' ἀνοχτῆ αὐτὴ σου ἡ ἀγκάλη.

Θὰ συνεχίσω, κόρη μου, θὰ ξανασιχουρήσω Μικρούλα, δὲν σὲ λησιμονῶ μέτρι νὰ ξεψηχίσω.

Μικρὴ μου, σ' ἀποχαρῶ, φιλιὰ, καρδιά σου στέλνω Καὶ μιὰ καλὴ ἀπάντησι ἀπὸ ἐσὲ προσμένω.

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΠΑΞΙΝΟΝ, Ἰθάκη. — Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολήν σας:

«Κύριε διευθυντά, σᾶς στέλνω τὸ κάτωθι ποιηματάκι, ξέροντας πῶς ἴσως νὰ μὴν εἶνε εἰς θέσιν νὰ δημοσιευθῆ, ἄλλος τὸ στέλνω γιὰ τὴν γνώμην σας.

Κάθε νέος σάν καὶ μένα ἐπρησασμένος ἀπὸ τὰ νεανικά ὄνειρα ποῦ κάθε παιδικὸς νοῦς πλάθει θέλει καὶ νὰ γράφῃ. Θέλει νὰ ἐκφρασῆ ὅτι ὁ νοῦς του τρέφει, ἀλλὰ δὲν βρίσκει φράσεις.

Στὴν ἀμορφὴν ἡλικίαν μας τὴν ἡλικίαν τῶν ὀνείρων καὶ τὸν ἐλπίδων, γιὰ τίποτα ἄλλο δὲν μᾶς γνιάζει ἐκτὼς ἀπὸ τὸν ἔρωτα, ἔτση ποῦ σιγά-σιγά ἡ ἡλικία παρέρχετε καὶ τότες ξητνόντας μέσα στὴν σκληρὴ πραγματικότητα τῆς ζωῆς, πετοῦμε κάθε παιδικὴ σκέψιν καὶ ριχνόμαστε μέσα στὴν πάλιν τῆς».

Δυστυχῶς ὅμως οἱ στίχοι σας δὲν εἶνε ἐπιτυχεῖς. Εἶνε ὄρατο τὸ νὰ ὀμνη-κνεῖς τὸν ἔρωτα, ἀλλὰ καὶ οἱ ὕμνοι πρέπει νὰ εἶνε τέλειοι. Ἴδου π. χ. τὸ ποίημά σας:

ΕΡΩΤΙΚΟ ΜΕΘΥΣΙ

Στὴν ἐξοχὴ τὴν ὄμορφη τὴν γνώρισα Καὶ τὴν ἀγάπησα ἀπὸ ἔρωτα τρελά Τὴν παιδικὴν καρδιούλα μου τῆς δώρισα Μαζὶ μὲ δυὸ ὀλόθερμα φιλιὰ.

Τὰ μάτια τῆς τάγκελικὰ τὰ καστανοφκιασμένα Σκορποῦν τὸν ἔρωτα μὲ τρυφερὰς ματιὰς Τὸ σφηκτὸ κορμάκι τις λὲς φτιάστηκε γιὰ μένα Καὶ πίστη αἰώνια δώσανε αἱ διὸ μας οἱ καρδιές-

Σάν μοῦδωσε κ' αὐτὴ τὰ πρῶτα τῆς φιλιὰ ζαλιστήκα. Δὲν ἤξερα τὴ πανα πὴ ἔρωτικό μεθύσι Ρηγμένους στὴν θερμὴ τῆς ἀγκάλια Ἐπῆγαινε ἡ καρδιούλα μου νὰ σβύση.

Διαβάσατε Ἑλληνας ποιητὰς. Νέος εἶσθε ἀκόμη, εὐτυχῶς. Ἐχετε δηλαδὴ καιρὸ νὰ γράφετε καὶ καλοὺς στίχους μιὰ μέρα.

ΔΗΜΟΣΘ. Ι. ΣΟΥΡΗΝ, Ἄνδρον. — Μᾶς γράφετε σὸ γραμματάκι σας:

«Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο». Τακτικὸς ἀναγνώστης σου καὶ ἐγὼ ἀπεφάσισα νὰ σοῦ στείλω ἕνα ποίημά μου. Καὶ καταλαβαίνετε καὶ ἐσεῖς πόσο θὰ χαρῶ, ὅταν τὸ ἰδῶ στὶς στήλες τοῦ περιοδικοῦ σας καὶ ἰδοῦ τὸ ποίημά μου».

Καὶ τὸ δικὸ σας ποίημα, δυστυχῶς δὲν εἶνε ἐπιτυχές. Σύντομο, βέβαια, ἀλλὰ καὶ κοινὸ πολὺ.

Ἴδου:

ΝΥΧΤΑ

Σκοτάδι παντοῦ ἀπλώνεται καὶ ἡ φύσις ἡσυχάζει μόνον τοῦ γκιώνη ἢ φωνὴ ἀκούγεται ποῦ θρηνεῖ καὶ στενάζει.

Διαβάσατε νεοελληνικὴ ποίησι. Ἔτσι προχείρως δὲν γράφεται ἕνα ποίημα. Πρέπει νὰ μελετήσετε πολὺ καὶ κατόπιν ξαναδοκιμάσετε.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ — ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21.419)

Διευθυντής, ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ—ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ»

Ἐσωτερικὸ δι' ἕν ἔτος Δραχ. 200 Ἐξωτερικὸ Δολλάρια 6
Ἐξάμηνος » 100 Ἀμερικῆς » 7

καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἔτησίαν συνδρομὴ σελλι-
νια 30. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται
πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟ-
ΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου δραχ. 4.

Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατά-
φύλλον πώλησιν ἢ Ἐταιρεία New York News Agency General
P. O. Box 497, New York City, ἐκπροσωποῦμένη παρὰ τοῦ
κ. Κ. Καλφοπούλου.